

**“इयत्ता आठवीच्या विद्यार्थ्यांना मराठी शुद्धलेखनात येणाऱ्या
समस्यांचा शोध व उपाय”**

डॉ. जी. व्ही. जैन
माजी सहाय्यक प्राध्यापक, शिववैभव शिक्षण महाविद्यालय, वर्धा.

प्रास्ताविक :-

मातृभाषेचा जन्मापासून मानवी हावभावांची समर्थ अभिव्यक्ती भाषेव्वारे साधली जाते. मानवी जीवनात भाषेचे अनन्य साधारण महत्व आहे. आपली भाषा लहानपणापासून परिचयाची असल्यामुळे आपण तिला सर्वात जास्त महत्व देतो.

प्रत्यक्ष जीवनव्यवहाराशी संबंधित बाबी प्रतिबिंबित होण्यासाठी भाषा शुद्धतेत विशेष लक्ष द्यायला हवे, त्यामुळे विद्यार्थ्यांची सृजनशिल, अभिव्यक्ती, भाषासमृद्धी होऊन शुद्धलेखनात विकास घडवून येईल.

मुलांना कोणतेही शिक्षण द्यावयाचे असो ते प्राथमिक स्तरावर असतांना लवकर समजते ते दीर्घकाळ लक्षात राहते म्हणून विद्यार्थी हा प्राथमिक स्तरावर सुधारू शकतो. या स्तरात विद्यार्थ्यांचे शुद्धलेखन सुधारू शकते म्हणून संशोधकाने मराठी शुद्धलेखनात येणाऱ्या समस्यांचा शोध व उपाय या विषयाची निवड केली.

संशोधनाची गरज :-

मराठी विषयातील कोणतेही लेखन करण्यासाठी शुद्धलेखन महत्वाचे मानले जाते. परंतु तत्कालीन शुद्धलेखनाच्या विषयात अनेक बदल झाले आहे. अनुस्वार, स्वर, छ्हस्व, दीर्घ यांच्या व्यवस्थेलाच स्थुलमानाने शुद्धलेखन हा शब्द वापरलेला आहे.

अर्ज, विनंत्या, निवेदने, तक्रारी, सुचना, जाहिरनामे, परिपत्रके, न्यायालयीन कामकाज करतांना मराठी शुद्धलेखन आवश्यक आहे. मराठी भाषा ही मातृभाषा असून सुध्दा दहावी, बरावीच्या परिक्षेत मुले मराठी या विषयात अनुत्तीर्ण होतात. याचे कारण म्हणजे विद्यार्थ्यांच्या छ्हस्व, दीर्घ, जोडाक्षरे, अनुस्वार इ. बाबतीत होणाऱ्या चुकांमुळे निर्माण होणाऱ्या समस्या सोडविण्यासाठी विद्यार्थ्यांना प्राथमिक स्तरावर शुद्धलेखनाचे नियम योग्य मार्गदर्शन व विविध उपक्रम राबवून शुद्धलेखन कशा प्रकारे लिहीता येईल याचे निरासन करण्यासाठी संशोधकाला या समस्येची गरज भासली.

संशोधनाचे महत्व :-

इंग्रजीतून शब्द लिहितांना इंग्रजी शब्दांच्या स्पेलिंगविषयी आपण जेवढे जागरूक असतो, तेवढेच मराठी शुद्धलेखनात जागृत असणे गरजेचे आहे. कारण मराठी ही आपली मातृभाषा आहे. त्यामुळे भाषेची अस्मिता जपण्याचा शुद्धलेखनाच्या नियमानुसार एक भाग असतो.

मराठी शुद्धलेखन लिहिल्याने लेखन, टंकलेखन, मुद्रण इत्यादीचे लिखाण जलद होते. त्याशिवाय वाक्यांचा परस्पर संबंध संदर्भ लक्षात घेता, अर्थहानी ही होत नाही. विद्यार्थ्यांना जर शुद्धलेखनाचे कौशल्य अवगत झाले तर त्याचे मराठी विषयावरील प्रभुत्व वाढेल व व्यक्तीगत विकास देखील चांगला घडून आणता येईल.

समस्या शीर्षक:-

"इयत्ता आठवीच्या विद्यार्थ्यांना मराठी शुद्धलेखनात येणाऱ्या समस्यांचा शोध व उपाय."

संशोधन समस्येची उद्दिष्ट्ये :-

हिंगणघाट तालुक्यातील सेलू येथील विकास विद्यालय या शाळेतील आठवीच्या विद्यार्थ्यांना मराठी शुद्धलेखनात येणाऱ्या समस्यांचा शोध व उपाय.

१. विद्यार्थ्यांना शुद्धलेखन करतांना येणाऱ्या अडचणीचा शोध घेणे.
२. लेखन शुद्ध होण्यासाठी विविध उपक्रम राबविणे.
३. शुद्धलेखना संदर्भात उपक्रमांची अंमलबजावणी करणे.

संशोधन समस्येची गृहीतके :-

१. मराठी हा विषय अभ्यासक्रमात प्रथम भाषा म्हणून अनिवार्य आहे.
२. भाषेमध्ये शुद्धलेखनाला अनन्य साधारण महत्व आहे.

संशोधन समस्येची परिकल्पना :-

१. मराठी लेखन करतांना विद्यार्थ्यांच्या शुद्धलेखनात चुका होतात.
२. मराठी विषयामध्ये शुद्धलेखनाचा सराव दिल्यास विद्यार्थ्यांच्या लेखनातील शुद्धलेखनाच्या संदर्भातील चुका कमी होतात.

संशोधन समस्येची निंगडीत चले :-

१. स्वाश्रयी चले - शुद्धलेखनाचे विविध उपक्रम.
२. आश्रयी चले - उपक्रमाचे परिणाम.
३. मध्यस्थ चले - विद्यार्थी प्रकटीकरण.

संशोधन समस्येतील कार्यात्क्रम व्याख्या :-

१. प्राथमिक शाळा - ज्या ठिकाणी इयत्ता पहिली ते आठवीचे वर्ग असतात व ६ ते १३ वर्ष वयोगटातील विद्यार्थी शिक्षण घेतात त्या शाळेस प्राथमिक शाळा म्हणतात.
२. माध्यम - संवादाची देवाणघेवाण ज्या भाषेतून होते त्यास माध्यम असे म्हणतात.
३. शुद्धलेखन - शुद्धलेखनाच्या नियमांचा वापर करून केलेले लेखन म्हणजे शुद्धलेखन होय.
४. समस्या - विद्यार्थ्यांना लेखन करतांना येणारे अडथळे म्हणजे समस्या होय.
५. उपाय - शैक्षणिक समस्यांच्या निराकरणासाठी केलेले प्रयत्न म्हणजे उपाययोजना होय.
६. विविध उपक्रम - शुद्धलेखनाचे नियम, शुद्धलेखन उतारा, शुद्धलेखन स्पर्धा, विरामचिन्हांचा योग्य उपयोग, विद्यार्थ्यांना वेगवेगळ्या गटात बसवून लेखन.
७. मराठी शुद्धलेखन समस्या - मराठी शुद्धलेखन करतांना जोडाक्षर, च्छस्व, दीर्घ, रफार, अनुस्वार, अर्धविराम, पुर्णविराम, अवतरण चिन्ह, स्वल्पविराम, शब्दचना इ. बाबतीत येणाऱ्या समस्या.

संशोधनातील न्यादर्श/न्यादर्श निवडण्याची पद्धती:-

प्रस्तुत संशोधनात यादृच्छिक पद्धतीने निवड करून एका शाळेतील ५० विद्यार्थ्यांची प्रायोगिक संशोधनासाठी निवड करण्यात आली. विकास विद्यालय सेलू, ता. हिंगणघाट, जि. वर्धा येथील इयत्ता आठवीच्या विद्यार्थ्यांची न्यादर्श म्हणून निवड केली.

संशोधनाची पद्धती/माहिती संकलनाची साधने:-

प्रस्तुत संशोधन हे उपयोजित संशोधन आहे, कारण इयत्ता आठवीच्या विद्यार्थ्यांना मराठी लेखनातील होणाऱ्या चुकांचा शोध घेण्याचा प्रयत्न करण्यात आलेला आहे व विविध उपक्रमांची अंमलबजावणी करून योग्य शुद्धलेखनाचा विकास घडवून आणण्यासाठी जाणिवपुर्वक प्रयत्न केलेला आहे.

प्रस्तुत संशोधनात संशोधकाने प्रायोगिक पद्धतीचा वापर केला असून माहिती संकलनासाठी पुर्वचाचणी व उत्तरचाचणी या साधनांचा वापर केला आहे.

एकलगट अभिकल्पाची उपयुक्तता :-

प्रस्तुत संशोधनासाठी एकलगट अधिकल्पाची निवड केली. एकाच गटाला पूर्वचाचणी व उत्तरचाचणी दोन भिन्न प्रसंगी दिली असता, सुरुवातीला पुर्वचाचणी देवून विद्यार्थ्यांच्या लेखनातील चुका शोधल्या जातात व त्या नाहीशा करण्यासाठी संशोधकाला विविध उपक्रमाचे आयोजन करून योजनाची परिणामकारकता अभ्यासन्यासाठी पुर्वचाचणी व उत्तरचाचणीतील प्रक्रियांच्या फलांमधील फरकांचे परिक्षण केले जाते.

स्वाश्रयी चलाचा प्रयोग केला नसतांना आलेली आश्रयी चलाची स्थिती व स्वाश्रयी चलाचा प्रयोग केल्यावर त्या स्थितीत होणारा बदल तपासला गेल्यावर याबदलाचे श्रेय स्वाश्रयी चलाला दिले गेले.

पुर्वचाचणीत प्रायोगिक उपक्रमांचा अभाव असल्याने सामान्य स्थिती दिसली.उत्तरचाचणी पुर्व प्रायोगिक उपक्रमांच्या विशिष्ट मात्रेमुळे उत्तरचाचणीत परिणाम दिसून येतो/आला.

चाचणीचे विश्लेषण व पद्धती :-

संशोधकाने प्रस्तुत संशोधनासाठी निवडलेल्या गटाकडून चाचणीच्या स्वरूपात उतारा विद्यार्थ्यांकडून लिहून घेतला. या उताऱ्यात संशोधकाला अनेक प्रकारच्या चुका आढळून आल्या. त्या चाचणीच्या चुकांचे विश्लेषण पुढीलप्रमाणे

१. मुळाक्षरे योग्य न तिहिता येणे.
२. अक्षरांना स्वरचिन्ह न जोडता येणे.
३. ‘उ’ कार देण्याच्या चुकीच्या पद्धती.
४. शब्दातील अक्षरे गाळणे.
५. न्हस्व, दीर्घ चुका.
६. ‘र’ जोडतांना होणाऱ्या चुका.
७. श्र, झ, क्ष इ. जोडाक्षर लेखनातील चुका.
८. अनुस्वारातील चुका.
९. शब्दांमध्ये आवश्यक त्या ठिकाणी पायमोड विसरणे.
१०. योग्य विरामचिन्हाचे लेखनात वापर न करणे.

याप्रमाणे चाचणीच्या चुकांचे विश्लेषण केलेले आहे. विश्लेषणाच्या पद्धती मध्ये पुर्वचाचणी मध्ये किंती व कोणत्या प्रकारच्या चुका केल्या याचा आढावा घेतला.

सांख्यिकीय विश्लेषण करतांना प्रत्येक विद्यार्थ्याला पुर्वचाचणीतील मिळालेले एकूण गुण व उत्तरचाचणीत मिळालेले एकूण गुण याचाच विचार संशोधकाने गुणोत्तर काढतांना केला.

सांख्यिकीय परिमाणे :-

सदर संशोधनासाठी संशोधकाने माहितीचे विश्लेषण व अर्थनिर्वचन करण्यासाठी पुर्वचाचणी व उत्तरचाचणी मध्यमानातील फरकाची त्रुटी काढण्यासाठी सुत्र खालीलप्रमाणे.

$$SE_d = \sqrt{6_2 M_1 + 6_2 M_1 - 2P126_1 M_1 - 6_2 M_1}$$

दोन मध्यमानातील फरक काढण्यासाठी पुढील सुत्रांचा वापर केला

$$D_M = M_1 - M_2$$

प्राप्त t गुणोत्तर व स्वाधीनता मात्रा

$$t = \frac{DM}{SE_D} \quad t = t \text{ मूळ्य किंवा गुणोत्तर}$$

स्वाधीनता मात्रा

$$df = N - 1$$

इ. परिमानाचा वापर करून विश्लेषण व अर्थनिर्वचन करण्यात आले.

प्रस्तुत संशोधनाचे निष्कर्ष :-

प्रस्तुत संशोधनातील निष्कर्ष खालीलप्रमाणे आहेत -

१. उच्चारातील फरक न समजल्यामुळे विद्यार्थ्यांकडून न, ण, ग, ष, क्ष अक्षर युक्त शुद्धलेखनात चुका होतात.
२. मुळाक्षरे लेखनात तुलनेने कमी चुका होतात.
३. जोडाक्षरयुक्त शुद्धलेखन करतांना विद्यार्थी जोडाक्षरांचा क्रम चुकतात. उदा. पुस्तक हा शब्द पुस्कत असा लिहितात.
४. 'ई' जोडाक्षरयुक्त शुद्धलेखनात विद्यार्थी सर्वांत जास्त चुका करतात. उदा. उर्दू हा शब्द उरदू, तीव्र हा शब्द तीवर, ट्राय हा शब्द टराय असे लिहितात.
५. पूर्णविराम, अर्धविराम, स्वल्पविराम या विराम चिन्ह लेखनात विद्यार्थी कमी चुका करतात.
६. छस्व, दिर्घ, उकार व ईकारामध्ये जास्त चूका करतात.
७. लेखन विकसनासाठी विविध उपक्रम राबविल्यास विद्यार्थ्यांच्या लेखनात प्रगती होते.
८. विद्यार्थ्यांना मराठी शुद्धलेखनाचे नियम व्यवहारातून सांगितल्यास त्यांचा निश्चितच फायदा होतो.
९. 'र' जोडाक्षर युक्त शब्दाचा नियमित सराव घेतल्यास लेखन बिनचुक होण्यास मदत होते.
१०. लेखन कौशल्याचा नियमित सराव घेतल्यास लेखनात प्रगती घडून येते.

११. विद्यार्थ्यांनी पूर्व चाचणीमध्ये जास्त चुका केल्या, या तुलनेत उत्तर चाचणीमध्ये विविध प्रायोगिक उपाय व उपक्रमांचा अवलंब केल्यानंतर प्रायोगिक उपायांची मात्रा (संपादणूक) उत्तम प्रकारची दिसून आली.

संदर्भ ग्रंथसूची :-

१. भांडारकर, के. म., (१९९८), सुलभ शैक्षणिक संख्याशास्त्र, नुतन प्रकाशन, पुणे.
२. भिंताडे, वि.रा., (२००३), शैक्षणिक संशोधन पद्धती, नुतन प्रकाशन, पुणे.
३. कर्डली,वसंतराव आणि महाले, संजीवनी., (२००२),संशोधनात सांख्यिकी तंत्राचे उपयोजन, यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठ, नाशीक.
४. कुंडले, मधुकर., (१९७४), मराठी अध्यापन,विद्या प्रकाशन, पुणे.
५. देशपांडे, प्रकाश आणि पाटोळे एन. के., (१९९४), संशोधन पद्धती, यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठ, नाशीक.
६. वाळंबे, मो. रा., (जून २००१), सुगम मराठी व्याकरण लेखन, नितीन प्रकाशन, पुणे.